

har holdt Forhør, han skal indstille til Generaldirektoratets Afgørelse. Det er en underlig Halvhed og kan kun tilfredsstille øjeblikkeligt som et første Skridt paa en Bane, ad hvilken Forholdene forhaabentlig ville udvikle sig videre, saa at man faar en retskyndig Auditor, der vil komme til at afgøre Tjenesteforseelser. Selvfølgelig skulle vi ikke have Jernbaneretter paa samme Maade, som vi have gejstlige Retter og Krigsretter; saa snart der er Tale om almindelige kriminelle Forseelser, maa der henvises til Politiretten eller Kriminalretten. Men det vilde være rimeligt at søge at udvikle det dertil, at den retskyndige Auditor kom til at fælde Domme over Tjenesteforseelser, og naar man var naaet saa vidt, vilde det sikkert ogsaa være rimeligt, at der blev givet de tiltalte Adgang til ikke alene at fremføre et skriftligt Forsvar, men ogsaa til at faa en Defensor, i hvert Fald burde de have Lov til at tage en Bisidder, en eller anden ved Jernbanen ansat Mand, naar de skulde i Forhør, ligesom de skulde have Ret til at kræve Vidneafhøringer og deslige. Jeg vil haabe, at der ud af dette Skridt vil udvikle sig en saadan Tilstand, som kan give de henimod 10,000 Mennesker, der ere ansatte ved Statsbanerne, en tryk Følelse af, at de leve under en virkelig Rets-tilstand og ikke ere undergivne et højst forskelligartet Skøn og derfor ogsaa Vilkaarlighed.

I Tilslutning hertil skal jeg tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister, om han kunde tænke sig Muligheden af, at man, naar denne Tilstand blev udviklet, kunde afskaffe Konduitelisterne. Ved Konduitelisterne komme netop de vedkommende til at staa under det samme uensartede Skøn fra de overordnede administrative foresattes Side. Det er det, man vil bort fra paa det andet Omraade, derved at man ansætter en retskyndig Auditor. Med dette skal jeg slutte.

K. M. Klausen: Jeg kunde ligeledes have gjort nogle Bemærkninger om det ny Embede ved Statsbanerne, nemlig om Ansættelsen af en Auditor, men jeg kan her meget godt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) udtalte. Jeg vil ligeledes tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om det ikke var rigtigt nu at afskaffe disse Konduitelister. Det er en Slags hemmelige Skudsmaalsbøger, der blive lavede af de nærmeste foresatte, vel i Almindelighed af Stationsforstanderne, og som saa indgaa til

den øverste Ledelse af Banen, Generaldirektoratet. Det forekommer mig, at saadanne hemmelige Skudsmaalsbøger ere ret uheldige, og hvis man ikke mener, at de kunne afskaffes, forekommer det mig rimeligt, at lade den paagældende faa en Afskrift af disse indsendte Lister. Det vil i mange Tilfælde blive disse Lister, som blive bestemmende for den enkeltes Avancement, ligesom det ogsaa er disse Lister, der ville blive lagte til Grund, naar Auditøren skal foretage sine Undersøgelser. Ligeledes vil jeg tillade mig at henstille, at det ved denne ny Retspleje, der vil blive indført i Jernbaneetaten, maa blive tilladt den sigtede at faa en Udskrift af Sagens Akter, saa at man deraf kan se, hvorpaa den afsagte Dom støtter sig.

Jeg skal saa blot gøre nogle enkelte Bemærkninger om Anlægget af en Fiskerihavn ved Kallehave. Denne Sag var til Behandling i Rigsdagssamlingen 1903—04. Da havde jeg rejst Spørgsmaalet i Finansudvalget og havde forlangt Samraad med daværende Trafikminister Hage. Dette Samraad blev ført herved i Salen og gav Anledning til en Debat henede, hvorunder jeg talte for Anlægget af denne Havn. Den daværende Trafikminister Hage udtalte, at han skulde være villig til at fremme denne Sag, naar man fra anden Side kunde garantere et tilsvarende Beløb som det, Statskassen skulde udrede. Det er dette, der nu er sket, og det er paa Grundlag heraf, at den højtærede Minister har fremsat sit Forslag.

Det ærede Medlem for Stege (Emil Petersen) mente, at jeg i mit Foredrag i Gaar havde fremført Ting, som ikke burde fremføres i denne Sammenhæng. Han mente navnlig, at man ikke kunde regne en saadan ny Havn ved Kallehave for en Nødhavn. Naar jeg har gjort det, er det dog paa Grundlag af Andragender fra Befolkningen dernede, fra Beboere baade paa Sjællands- og Møens- Siden, og disse Andragender ere underskrevne af et ikke ringe Antal Skibsførere fra andre Havne, nemlig fra Masnedsund, Bogø, Stubbekøbing, Bandholm, Fejø og Præstø. De have netop fremhævet Betydningen af en Havn ved Kallehave. Der er ganske vist ogsaa en Havn ved Stege, men ved Vintertid, naar der er Tale om Isdrift, er Adgangen til Stege Havn meget vanskelig, ja ofte ligefrem umulig. Derfor mente disse Skibsførere, at det vilde være heldigt, at der netop i dette befærdede Farvand fandtes en Havn, saa at Skibene kunde ty derind. De anførte ogsaa Eks-